

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

51338

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 10.XII.1964 (P 106 586)

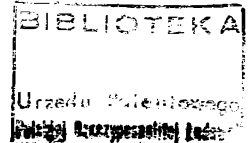
Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 20.VI.1966

Kl. 52 a, 46/02

MKP D 05 b 35/02

UKD

Twórca wynalazku: Jan Kacik

**Właściciel patentu: Jeleniogórskie Zakłady Przemysłu Odzieżowego,
Jelenia Góra (Polska)**

Urządzenie do podwijania brzegów tkaniny ze szwem w trakcie jej zszywania

1

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie przeznaczone do podwijania na określoną szerokość brzegów tkaniny ze szwem podłużnym lub poprzecznym, nadające się zwłaszcza do wykonywania podwinięć tkanin grubszych.

Przy produkcji odzieży zachodzi wielokrotnie konieczność podwijania i zszywania brzegów tkaniny, w których już wykonane są szwy, na przykład dołów bluz, fartuchów, spodni, bocznych szwów, szwów w rękawach.

Urządzenia służące do tego celu zamocowane są przed stopką maszyny do szycia. Przez włożenie tkaniny i przeciągnięcie jej przez komorę urządzenia uzyskuje się złożenie brzegu tkaniny na określonej szerokości i podanie jej pod stopkę maszyny w postaci równo podwiniętej.

Znane tego rodzaju urządzenia mają najczęściej kształt podłużnej osłony o owalnym lub prostokątnym wlocie i wylocie, przy czym wewnątrz osłony zamocowana jest prowadnica tkaniny w kształcie litery „T” na skróconej nóżce. Podwinięcie brzegu tkaniny następuje przez włożenie jej pomiędzy wewnętrzne ściany osłony, a ramiona prowadnicy w kształcie litery „T”. W celu utrwalenia założonej szerokości podwinięcia do tylnej, wylotowej części podwijacza dospawany jest język dociskowy, przyciskający tkaninę tak, aby uzyskane podwinięcie zostało zachowane do momentu podania jej pod stopkę maszyny.

Urządzenia do podwijania o opisanej konstrukcji

2

mają szereg wad. Największą z nich jest niemożność ich zastosowania, jeżeli na odcinku tkaniny, który ma być podwinięty i zszyty występują już szwy podłużne lub poprzeczne. Szwy te pogrubiają bowiem tkaninę i miejsca zgrubień nie przechodzą przez komorę urządzenia.

Wkładanie tkaniny, zwłaszcza grubszej, pomiędzy osłonę a prowadnicę ze względu na jej kształt jest niewygodne.

Zamocowany w tylnej części urządzenia język dociskowy uniemożliwia cofnięcie tkaniny do tyłu, natomiast w praktyce często potrzeba taka zachodzi.

Ponieważ stosowane powszechnie urządzenia do podwijania zamocowane są do blatu maszyny nieruchomo, istnieje możliwość wykorzystania tych maszyn wyłącznie do podwijania brzegów tkaniny i ich zszywania. Wykonanie jakiegokolwiek innej operacji wymaga bądź zmiany maszyny, bądź zdemontowania urządzenia i zamontowania tak zwanej linijki, co jest zbyt uciążliwe i czasochłonne.

Inną wadą znanego podwijacza jest ograniczona szerokość podwinięcia, wynosząca do około 15 mm.

Wszystkich opisanych wyżej niedogodności nie ma urządzenie według wynalazku. Urządzenie to wykonane jest na przykład z odcinka blachy lub innego odpowiedniego materiału, którego jeden koniec tworzy stożkową tuleję. W części wlotowej tulei umieszczone jest kuliste wypełnienie. Przyrząd umocowany jest za pomocą łącznika do tarczy, osadzonej obrotowo na płycie przykręconej do blatu ma-

szyny, przy czym po stronie przeciwległej do podwijacza do tarczy przykręcona jest linijka, służąca do stebnowania brzegów wykonywanej odzieży. Zastosowanie w urządzeniu dodatkowo linijki umożliwia wykonywanie na jednej maszynie do szycia dwóch czynności — podwijania i stebnowania brzegów tkaniny.

Dzięki wprowadzeniu kulistego wypełnienia we wlotowej, o większej średnicy części tulei i wywinieciu do środka wzdłużnego brzegu stożkowej tulei możliwe jest łatwe wkładanie do niej tkaniny. Kuliste wypełnienie powoduje równomierne ułożenie się tkaniny przy wlocie i nawet grubsza tkanina ze szwem podłużnym lub poprzecznym przechodzi bez trudu przez komorę tulei. Jednocześnie na skutek stożkowego kształtu tulei przy wyjściu z niej tkanina jest bardziej ściśnięta i zachowuje założoną szerokość, bez konieczności dodatkowego docisku przez język dociskowy. Na skutek wyeliminowania języka dociskowego możliwe jest swobodne przesuwanie tkaniny w tulei do przodu i do tyłu.

Szerokość podwiniecia nie jest praktycznie ograniczona, a jego rozmiar zależy jedynie od wielkości tulei i jej kulistego wypełnienia.

Inną korzystną cechą konstrukcji według wynalazku jest połączenie urządzenia z tarczą osadzoną obrotowo na płycie przykręconej do bloku maszyny do szycia. Umożliwia to odsunięcie podwijacza, gdy nie zachodzi potrzeba podwijania brzegów tkaniny, przy czym istnieje dalsza możliwość wykorzystania linijki zamocowanej po przeciwległej stronie urządzenia.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na załączonych rysunkach na których fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku z góry, fig. 2 — w widoku z przodu, fig. 3 — w widoku z tyłu, fig. 4 — urządzenie jak fig. 1, lecz w położeniu, gdy tuleja urządzenia jest odsunięta od stopki maszyny.

Urządzenie według wynalazku jest wykonane z odcinka blachy lub innego odpowiedniego materiału, którego jeden koniec jest wygięty w kształcie stożkowej tulei 1, przy czym brzeg blachy lub innego materiału jest na całej swej długości spiralnie wywinieci do środka tej tulei, a drugi koniec stanowi poziomą płytę 2, umożliwiającą dogodne wkładanie przeznaczonego do podwiniecia brzegu tkaniny. W okrągłej części wlotowej o większej średnicy, w miejscu wewnętrznego wywiniecia tulei 1, umieszczone jest kuliste wypełnienie 3. Z boku tulei 1, po stronie przeciwnej w stosunku do płyty 2 zamocowany jest łącznik 4, przykręcony za pomocą śrub 5 do tarczy 6. Tarcza 6 osadzona jest obrotowo na osi 7 zamocowanej do płyty 8, przykręconej śrubowo do niewidocznego na rysunku blatu maszyny do szycia. Po stronie przeciwległej do tulei 1, tarcza 6 ma występ 9, do którego za pomocą śrub 10 zamocowana jest linijka 11. Na tarczy 6 umieszczona jest dźwignia 12, przeznaczona do ustalenia wymaganego

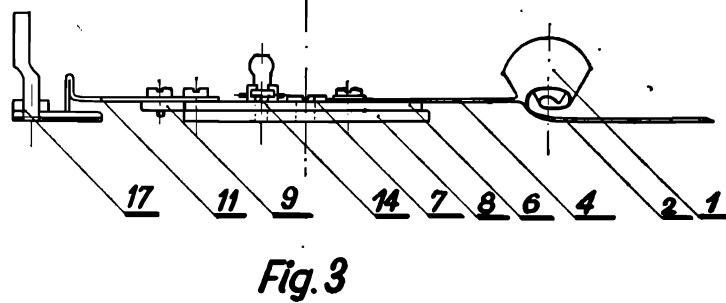
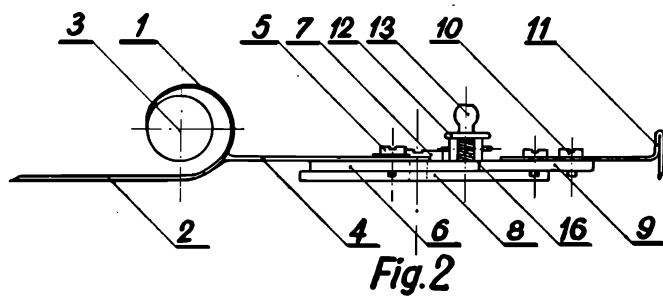
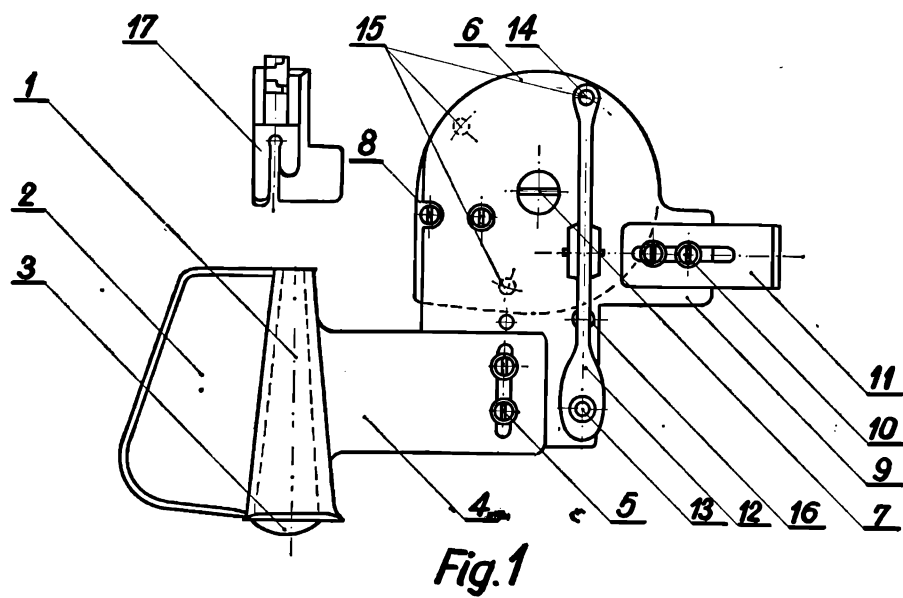
położenia urządzenia względem stopki maszyny do szycia. Dźwignia 12 zaopatrzona jest na jednym końcu od góry w uchwyt 13, a na drugim końcu od dołu w trzpień 14 przechodzący poprzez tarczę 6 do jednego z otworów 15 w płycie 8. Stały docisk trzpienia 14 do płaszczyzny płyty 8 następuje pod wpływem sprężyny oporowej 16 umocowanej pomiędzy ramieniem dźwigni 12 z uchwytem 13, a tarczą 6. Na obwodzie płyty 8 dwa końcowe otwory 15 są rozmieszczone w takiej odległości, że umożliwiają zaklinowanie i obrót urządzenia o 180°. Na skutek takiego rozmieszczenia, zaklinowanie urządzenia w pierwszym końcowym otworze 15 ustala położenie tulei 1 przed stopką 17 maszyny do szycia, w środkowym otworze 15 — położenie spoczynkowe zarówno tulei 1, jak i linijki 11, zaś w ostatnim końcowym otworze 15, położenie, w którym tuleja 1 urządzenia podwijającego jest odsunięta, a linijka 11 dosunięta do stopki 17 maszyny.

Praca przy pomocy urządzenia według wynalazku jest prosta i łatwa. Brzeg tkaniny ze szwem, lub bez szwu, która ma być podwiniecia, zostaje wprowadzony do części wlotowej tulei 1 pomiędzy nią, a jej kuliste wypełnienie 3. Następnie przeciąga się tkaninę przez tuleję 1, przy czym dzięki kulistemu wypełnieniu 3 następuje samoczynne ułożenie i podwiniecie jej brzegu na żadaną szerokość. Podwiniecie to jest utrwalone ściśnięciem tkaniny przy jej przejściu przez zwężony wylot stożkowej tulei 1. W przypadku gdy zachodzi konieczność zszywania tkaniny bez uprzedniego podwiniecia jej brzegów, odsuwa się tuleję 1 na obrotowej tarczy 6 i ustala w nowym położeniu przez wprowadzenie trzpienia 14 dźwigni 12 w odpowiedni otwór 15 płyty 8.

Przy zmianie wymaganej szerokości podwiniecia dokonuje się jedynie wymiany tulei 1 wraz z łącznikiem 4.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do podwijania brzegów tkaniny ze szwem w trakcie jej zszywania, mające kształt tulei **znamiennie tym**, że w części wlotowej tulei (1) umieszczone jest kuliste wypełnienie (3), z boku zaś tulei (1) przymocowany jest łącznik (4), przykręcony do tarczy (6) osadzonej obrotowo na osi (7), zamocowanej do płyty (8), umocowanej do blatu maszyny do szycia.
2. Urządzenie według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że na tarczy (6) umieszczona jest sprężyna dźwigni (12) zaopatrzona na jednym końcu w uchwyt (13), a na drugim końcu w przechodzący przez tarczę (6) trzpień (14) do umieszczenia go w jednym z otworów (15) płyty (8).
3. Urządzenie według zastrz. 1—2, **znamiennie tym**, że tarcza (6) po stronie przeciwległej tulei (1) ma występ (9), do którego za pomocą śrub przymocowana jest linijka (11).

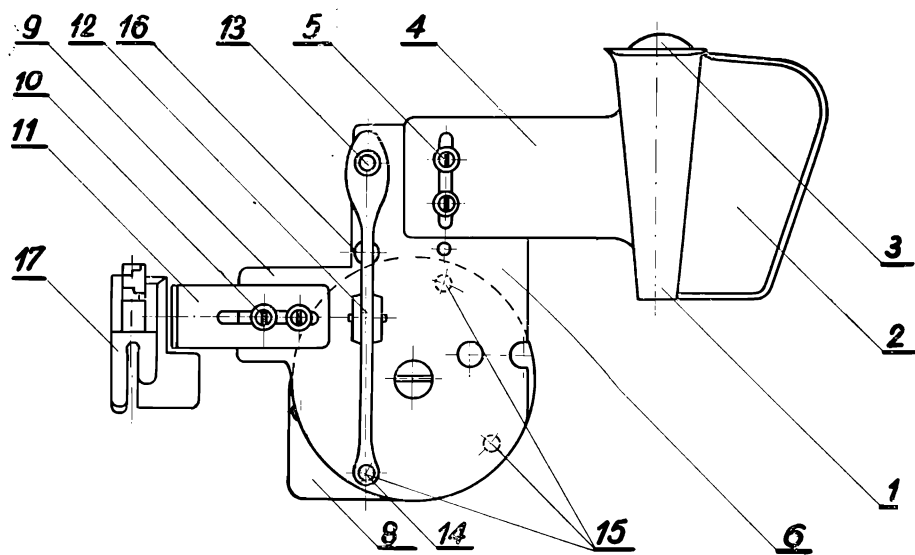

Fig. 4

11 200 000 11 200 000 11 200 000